

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

P ante E

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

nus est vas. Patena cū exili sequente e mediā
pducit syl. operculū est calicis
Patio. Require in dictōe patior.
Patior pateris depo. vbi est. teste Prif. qd tamē
Donat⁹ dicit esse cōe. Veteres etiā patio patis p
tulerūt. teste Diome. q & Mæuiū refert scripsit
se in. pieto. Popul⁹ parit: vt patias mō. In cō/
positiōe qnq; retinet a lram. qnq; mutat in e:
vt cōpatior: perperior. & facit in supi. passum.
Sicut pateo & pado. Pateo facit in ptō pati &
passus sum. in supi. passum. teste Prif. Pado for
mat etiā supinū passum. teste Priscia. qnetiā &
pansum: vt tradit Beda sup Donatū. In cōpo/
positiōe autē aliqñ a lram seruatur: nonnunq; in e
verit: testib; Seruio pap. li. i. gnei. & Gellio lib.
xv. nocti. arti. Cæcilius. Cum se ex regulis hæc
nūcialet flāmēū expassū domi. prelerūt. Plau.
in milite. Credo ego istoc exēplo tibi esse eūdē
extra portā dispellis manib; paubulū cū habe
Patrimēs non is dī: cui pater defunctus (bis
est: vt Vgu. somniat: sed cui pater viuit appella
tus est. Festus in dictiōe flaminia. Flaminia di
cebat sacerdotula: q flaminicæ diali pministra
bat: eaq; patrimēs & matrimēs erat. i. patrem
matremq; adhuc viuos habebat. Hæc ille
Pauo ues secūde piug. facit in ptō pau. Sicut et
pafco. Pauio pauis quartæ fecit tundere: feriri.
Vnde pauimen & pauimentū. Iuue. Verre pa
uimentum: & nitidas ostende columnas
Pauimen. Require in dic. pauo
Pauimentum. Require ibidē.
Pauio pauis. Require ibidē.
Pauo. Regre in dictiōe pauus.
Pauor & pauos in recto declinari pōt: teste No
nio. Næuius in Licurgo. Iam ibinos duplicat
aduenientis timor pauos.
Pauos. Require in dictiōe pauor
Paupera. Requi. in dic. pauper.
Pauper triū generū est: testib; Probo & Prif. lib.
viij. sed lib. v. idē Prif. cōis tradit esse gñis. Cō/
peritur etiam scēm. gñis paupera: dicēte in au
lularia Plau. paupera hæc res est.
Pauperies & paupertas hoc distant vt tradit Ca
per: qd pauperies damnu est: paupertas vō ipsa
cōditio: sed & p paupertate pauperies nonnunq;
ponit: vt auctoritate Ennī scribit Noni⁹ dicen
tis in Hecuba. Qd in pauperie senex grauiter
gemmā. Hora. in Epist. Impiger extremos cur
ris mercator ad Indos. p mare pauperiē fugi
ens: p faxa: p ignes. Paupertas a Var. pfalli etiā
nu. declinat. Aut em li. de vita patrū. i. Quid in
ter hos Ioues iterat: & eos q ex marmore: ebo
re: auro sūt potes animaduerrere & horū tem
porum diuitias & paupertate.
Paupertas. Require in dictiōe pauperies
Pausa quies dicit: pausa genus est oleæ: de qua

Virg. geor. ij. Orchites: radiq; & amara pausa
baccha. Hæc Plī. posiam appellauit: cū dixit li.
xv. natu. histo. Tria sunt oleæ genera: orchites
radij & posia.

Pausia. Regre in dictiōe pausa.

Pauus huius pau. & pauo huius pauonis dedi
nari potest. auis est nota.

Pax habet pfalli nu. paces. Var. de vita patrū. iij.
Animaduerrendū primū: qbus de causis con
stituerint paces. Horatius. Hoc paces habuere
bonæ: ventiq; secundi.

Paxillus. Reg. in dictiōe pasceol⁹.

P ante E

Pæan cū æ diph. scribit: & a π α i ω qd est ferio
deriuat: auctore Festo. vel vt Eustachio placet
a π α i ω: qd est medeor. q. f. morbis remediās
finē faceret talis grauitatis Apollo dictus ē vel
Apollinis laus: & abusiue omnīū deorū: teste
Ser. Vir. li. gnei. vi. Vescētes: letūq; choro. Pæ/
ana canētes. Pæas cum æ diph. scribit. Neq; a
π α i ω: qd est ferio descēdit: qvis artis sagittan
di fuerit peritissim⁹: sed a π α i ω σ. neq; scribit
in recto pæan: vt inepte declinat Tortel. Nam
in grō pæan⁹ facit: q ab eo qui est in recto pæ
am formari nō pōt: pater fuit Philoſctet. Pæon
huius pæonis cū æ diph. a nostris bisyllaba di
ctio effectura: a græcis autē lra interposita: tri/
syllaba pæon enūciat: pprīū fuit viri nomen:
artis medicinæ peritissimī. A q Pæonia herba
cōperta fert: et sic cognita. A qua etiā herba
regio: q Emathia vocat: pæonia primū appel
lata est: cui⁹ populi pæones vocitati sunt. Sia.
in Achillei. pperit: & dedici q pæones arma ro
tatu. Sūt aut Pæones iuxta pangæū pmonito
riū: teste Herodo. li. histo. viij. Sed iam partem
esse Macedoniæ pæoniā dixit Iustinus lib. viij.
Pæon itē eadē latura: gen⁹ est pedis: q a Dio/
mede quadruplex effetradit. et si a Tortel. du/
plex tm dicat: qg vnus ex lōga & trib; breuib;
cōstat. alius ex breui & lōga & duab; breuib;
terti⁹ ex duab; breuib; & lōga & breui. vltim⁹
ex trib; breuib; & lōga. Pan hui⁹ panis dict⁹ ē
quidā deus pastoz. Panis cibus hoīm est. Pan
nus secūda: & pānis tertia decli. declinari pōt:
teste Marcel. Pōpnniū inducēte dicentē. Bono
animos es video: erupisti primū de pannib;
p pannis pann⁹ (ingunt Marcellus: Pōpe. Ser
uius) format p diminutionē pānicula: qnetiā
& panulla: teste Priscia. stamen dī inuolutū: vt
scribit Festus. vel (vt interpretat Prif. lignū est
quod inter stamina currit: vel ipsam stamen.
Tumor quoq; inguinum ex formæ similitudine
pannus appellat: teste festo. Pannus itē format
diminutiuē panniculus: dicēte Iuue. saty. vi. Et
panniculus bombycinus vrit
Pæas. Require in dictiōe pæan.

Nij

Peculare. Require in dictione pecus

Pecuar. Ibidē.

Pecu. Ibidem

Pecus huius pecudis masculina. & neu. generis est: non sex. modo. Enni. Pecudi dare viua marito. Tul. li. iij. de repub. Cum adhibeat in pecuda pastores. Caesar in auguralibus. Si synæra pecus erat. Virgi. Nigra hyemi pecudē: zephyris sceleribus albam. Declinat nonnunquam & huius pecus: testibus Pōpe. & Nonio. Neuius in gymnastico. Homines pecua beluasque. Accius in Astyanactē. In celsis montibus pecua: atque inter colles pascat Danai in phrygia & terminis. Solinus de situ Britanniae: Ita paubulosa ut pecua nisi interdum a pastu arceantur: ad periculum agat satietas. Hostilius in i. annaliū. Sepe greges pecuū ex hybernis pastibus pulsi. Hoc pecus huius pecoris: etiam per pecude ponit. Plinius li. viij. natu. hist. Est in Hispania. sed maxime Corsica: non dissile pecori: genus musmonū: caprino villosius: quod pecoris velleri proprius. Quin. Cur in vestium: saepe pecori lanae detrahunt? Pecus & per multitudinem pecudū siue pecorū: tam gregaliū quam armentaliū accipi potest. Vir. geor. iij. Pascit atque pecū longa in deserta sine vllis. Hospitius in cāpis iacet omnia secū. Armētariū apher agit. Et huius per multitudinem armentaliū. Pro multitudine autem gregaliū. Oui. li. Meta. xij. Hoc pecus omne meū est. multę stabulantur in antris. Multas silua regit: multę quę vallibus errant. Nec si forte roges: possum tibi dicere quę sunt. Pauper est numerare pecus. de laudibus hanc. Nil mihi credideris: presens potes ipsa videre. Ut vix circueant distenti cruribus huber. Sunt scēura minor: tepidis in ouilibus agni. Sūt quę par alijs ætas: in ouilibus agnē. Cur enim multę dixisset: & hanc cū nullū genus ante nosset: nisi quod intellexit oues & capras: quę postea noiauit. Virgil. Dic mihi Damocerta: cuium pecus: an Meliboei: Infœlix o semper ouis pecus. Idem. Caprigenūque pecus nullo custode per herbā. quod & huius pecuare vel per apocopen pecuar dicitur. Calphurnius. egloga. viij. Omnia lucanę: donec pecuaria siluę. Stat. li. silua. iij. Et Lacedæmonij pecuaria culta galeis Persis. Findor ut Archadię: pecuaria rudere credas. Id quoque notandum est: quod nomine pecudis: siue pecoris: omne animal per hominem intelligitur: ut auctor est Caper de latinitate. Seruius per o. sup. li. i. æneid. alia tradit differentia. Ait enim: Nomen pecudis omne animal intelligi potest: quod humana lingua caret & effigie. Ex quo Simius & Cercopytheus: sed Seruius sentiam pecus appellari non possit. Virgil. georg. iij. de apibus loquens ait. Et pecudū custodia tollers. huius est apibus. Idē de phucis intelligens. Ignauū phucos: pecus a psepibus arcent. Plautus. i. rudente. Non vides perferre meuidū ratem sine squamoso pecu. Hora. Omne quod Proteus pecus agit. i. piscē. Claudius quod drigarius annalium

xv. Grundibat grauius pecus suillū: per grundiebat. Preter autem pecudes ceterę quadrupes ferę sunt: licet proprie videantur ferę dici: quę feritatē habent ut vrsi: leones: pardi: lupi: tigres: pantherę vulpes. Harum quęque mansuetę factę sunt: cicures vocant. & quicquid Var. teste: cicurari potest. huius mansuesierit: cicuris dicitur. Catuli autem ferę sunt: siue immaniū siue mitiū. Nam & muriū catuli appellant. & Immaniū pisciū: quod oua non edunt: nec non & serpentiū. Vir. de Colubro loquens ait. Catulos testis: atque oua relinquens. Proprie tamen catuli sunt filioli canum: dicitur Virg. Sic canibus catulos filios: sic matribus hædos. Pulli per o. autem & pecudū sunt siue pecorū. Sed & ranarum pulli vocant: dicitur Hora. serm. xij. Absentis ranę pullis vituli pede pressis. Fœtus autem auium sunt & pisciū: quāquam ex hoc generalius vnde nomen est Et fecundicare per parere. & Fœtura per partu ad omnia animalia mita pūner. Ceruorum per o. caprearum damarum: lepores: Inuli dicunt. Placet hoc in loco nonnullos differentias vocabulorum inserere his versibus. Si capra veruici iungatur: musmo vocatur Si capro coeat tityron edit ouis. Burdonē per ducit equus iunctus asellę. Procreat & mulum: iunctus asellus equę. Asinus exiguus mulo nascitur equaque. Nascitur hybrida apro: cui porca domesticata nubit. Patre lupo gaudet matre lyciscane. Mulio mulorum dux ægonomusque caprarum. Aepolus hic etiam græco sermone vocatur. Hinc autem opilio: cum ouisque sit upilio dux. Ast asinorum & equorum sit agalo suumque subule. Est puerorum & equorum magno bouumque bubulcus. Marcellus autem musmones equos breues: mulos & asinos appellat. Et inducit Lucilius. lib. vi. dicentē. Præcū emittit: qui vendit equum musmonē. At per o. Plinius. ex caprarum vel ouium genere musmonē esse ostendit: cū ait. Est in Hispania: sed maxime Corsica non dissile pecori genus musmonū caprinovillo quod pecoris velleri proprius. Probus dicit tityron Libycę lingua hircum fœci. Tityros etiam Bacchi sacerdos dictos Strabo affirmat. Ex mulo autem & equa nascitur mus: testibus Var. de analogia: & Plinio: quē nonnulli ginū vocant. Hybrida cū y græco in prima syllabis dicitur: qui impare pariete natus est: ut apud græcos interpretatur est Porphyrius. Hora. ser. vij. Hybrida quod pacto sit Persius vltor opinor. Opilio cum o in prima syllabis. & cū u vpilio: teste Seruio esseri potest. Vnde & Vir. refert ita prescriptum reliquisse eglo. vltia. Venit & vpilio: tardi venire subule. Agalo non asinorum tamen: sed etiam equorum dux dicitur Pōpe. Agalones: equos agētes. i. minantes: & per ducit ga syllabā. Hora. Ster. xvij. Ut modo si patinā pede lapsus frāgat agalo. Mago: ex manu & ago componitur. & non tamen equorum est: sed etiam puerorum. Vnde Cato de liberis educan

dis ait. Circūtonsi sunt: & tertij atq; vñctūsi: vt māgonis videant esse serui. Mar. Milia p pueros: centū me mango poposcit. Iuue. satyra. vi. Nō phryx aut Lycius: nō a mangone peritus Pedester masc. pedestris foemi. pedester neutri: & hic & hęc pedestris & b' pedestre decliari p't: teste Pril. Vgu. declinat etiā hic & hęc pedester Pedica cæ. Reg. in dic. pædico.

Pædico cum æ diph. scribit: primāq; & mediā syl. pducit. Mar. Sed nec pædico es: nec tu Sex tile futuro: is d'r: q; pueros ad libidinē affectat. Pedica absq; diphth. primā syl. & mediā cor reptā habet. Vir. geor. Tū grauior pedicas: & rætia ponere ceruis. Oui. li. Metam. xv. Rætia cum pedicis laqueos: arteq; dolosas. Tollite: genus est vindi.

Pediseca. Regre in dictiōe pedisequa

Pedisequa. vel (vt aliq; volunt) pediseca: a Phoca cōis esse gñis tradit. Si cū q; pediseq; efferit: a se quor deiruat. si p'o cū c pediseca a leco cas: qd qdem p'bū etiā p sequor ponit: vt in ipsa dic. videbim'. Sed & mas. gñe pedisequus dict'

Pedisequus. Require in dictiōe pedisequa

Pegma hui' pægmatis cū æ diph. scribi a Tortel. p'cipit: q & π α γ γ ω qd ē ludo deriuatū vocabulū tradit: l' d'ūq; esse dicit. Alij a π γ γ π i. qd est pango vel extruo deductū phibent. Et cū in prima syl. sit x apud græcos: ideo absq; diph. scribi volūt. Nā lignea qdaz qat substrutio sue machina: cui' formā & positionē his p'bis describens Seneca ait. His annumerēs licet machinatores: q pægmata p se surgentia excogitāt: & tabulata tacite in sublimē crescentia: & alias ex inopinato varietates: aut dehiscētib; q; coherebāt, aut q; distabāt sua spē coherētib;: aut his q; eminebāt paulatim i se rescindētib; Ioseph' belli iudaici li. viij. de triūpho Vespasiani & Titi in hūc modū pegma describit. Maxime aut stupor erat machinarū: q; portabant: siue pegmatū fabricatio: p q; magnitudine virib; portatū occurrētes timebāt. Multa em in tertiiū nidū quartūq; surgebāt & magnificētia fabricē cū admiratōe delectabat. Plī. li. xxij. natu. hist. Princeps in circo pegma duxit: in q; centū & viginti quatuor argenti pōdo fueret. Ser. sup. iij. georg. Scēna delignis ad tēpus fiebat. vñ etiā hodie p'mā sit p'suetudo: vt componant pegmata ludorū theatrialiū editorib;. Iuue. saty. iij. Et pegma: et pueros inde ad velaria raptos. Mar. Et crescūt media pegmata celsa via. Neq; em a pūgo gis pegma descēdit: vt cum Catholico Vgutio somniauit.

Pelagus cū vnico l scribit. Nā & primā corripit syl. Vir. li. enei. iij. Orandē magnis pelagi defundēte periclis. et tā mascu. q; neu. gñis est. sicut vulgus. quo gñe. f. mas. protulit Pomponius:

Mela: & Valerius Flaccus lib. i. cū ait. O quantum terrę: quantū cognoscere cæli. Permissum est pelagus quantos aperimus in vsus

Peleus. Regre in dictiōe pelias.

Pelias cū vnico l & i latino. & pelia: viri p'priū nomē: teste Quinti. declinari in recto p't. & primā corripit syl. Vir. li. enei. ij. Et grauior pelias: & vulnere tard' vlyssi. Vale. Flacc' li. i. He moniā primis pelias frēnabat i annis. Pella cū dupli. l. vrbs est Syriæ: teste Prole. Alia ē eodē noie in Macedonia. de q; Luca. Exiguæ secūra fuit puincia pelle. Inde fit pellæus cū æ diph. Iuue. Vñ pellæo inueni: nō sufficit orbis. i. Alexandro Macedoni: ex ciuitate pella. Luca. At nū ē pellæis p'xima muris. Peleus cū vnico l et eus diph. pater fuit Achillis. de q; Stra. in Achillei. Peleus te nato socer: et thetis hospita iūgūt Pelū cū vnico l & i lati. mons ē Thessaliæ: teste Herodo. li. hist. vij. de q; Luca. lib. vi. Pelion opponit radijs nascētib; vimbras. Pelis cū duplicato l: notū est qd fecit. Pellex cū dupli. l. scribit: et si Vgu. cū vnico l scribi p'cipiat. neq; græcū vocabulū est: vt nōnulli asseruerūt: sed latīnū. Nā apud latinos Mafurius iurecōsult' testib; Ser. & Paulo li. memorabiliū scribit pellicem eā habitā: q; cū vxor nō esset: cū aliq; tñ uiebat: quā nūc teste Acrone p'cubina appellāt. C. Flaccus li. de iure Papyriano pellicē scribit nūc vulgo vocari: q; cū eo cui vxor sit corpus misceretur vt nō viri pellex. sed vxoris dicatur. Quod etiā p'firmat Oui. Nā de Iunone loquēs sic ait li. Meta. i. Protinus exarsit: nec t'pa distulit iræ. Horrificaq; oculis: atq; obiecit Erinyum. Pelicis argolicæ: stimulosq; in pectore cecos. Cōdidit & pfugā: p totū terruit orbē. Idē li. Meta. x. Tūc eris & matris pellex: & adulterat' p'ris. Idē li. Meta. x. Pellex ego facta sororis tu geminis cōiunx. Vale. Place' li. v. Deficit in thalamis: turbaraq; pellice cōiunx. Pallam & gemiferæ donum exitiale coronæ apparat. At p'o Pōpeius. Pellices (inqt) nūc q; dez r'pellant alienis succubentes nō solū fœminæ: sed etiā mares. Mar. Quid q; pellicib; torquer' ineptam ministris. In q; & breuis est & fugitiua Venus Viri aut p'cubina apud græcos π α λ α κ κ η dicitur: cui' etiā grām p'falem pallacæ Suetoni' in Vespasiano p'ulit. S; & π α λ α κ κ ι σ apud græcos declinat: vt ē etiā apud Liuiū li. xxxv. ab vrbe p'dita: vbi de Alexandro tūc cælibe loquens: q; dilectā Apellem p'cubina donauit: sic inqt. Nanq; cū delectā sibi ex pallacis suis p'cipue noie Campfacem nudā pingi: ob admirationē formæ ab Apelle iussisset: vbi nōnulli legūt pallacib; q; si & pallax in recto faciat: qd et Laurētius tradit & Tortel. Et a pallaca fit: (vt puto) hæc pallacia fallacia: q; tñ & pallacia dicit

Nij

potest: testis Marcel. Seruio Lucretiū inducē
te dicentē li. ij. Subdola quom rider placidi pel
lacia ponti. Nā pellax fallax interpretat: dicente
Virgi. li. gnei. ij. Inuidia postq pellacis vlyssi.
Pellex itē nō tm ea q cū alio corp^o miscet: s; &
q olim miscuit: s; est pellex fuit appellari pōt:
vt est apud Iuue. sary. ij. Horrida qle facit: refi
dens i codice pellex. Nā horrida effecta expelli
domo p̄suevit: q misero postea codice: hoc est
sedili residēs ob egestatē lanā trahere cogitur.
Pelia. Require in dictōe pelias.
Pelican^o cū vnico l & i lati. scribit. neq; ex pelle:
& canopus. vel canus. na. num cōponitur: vt
Vgu. Brito: Mamotrecus: Cathol. fōniarūt.
Sed gr̄cū magis est vocabulū: quo illi πῆλᾱ
καρπὸς dicūt: auis est Aegyptia.
Pelium mons. Require in dictōe pelias.
Pella vrbs. Require in dictōe pelias.
Pellacia pellaciæ. Require ibidē
Pellax cis. Require ibidem.
Pellego. Require in dictōe pellicio:
Pellex pellicis. Require ibidem.
Pellicio cis cū duplicato l scribit: cōponitq; ex p
& lacio lacis. Nā lacere decipere facit auctore Pō
pe. Neq; a liceo lices descēdit: vt Vgu. fōniarūt
& facit i p̄o pellexi & pellicui. in supi. pellicū
& pellicitū. teste Prif. Teren. in Phormi. Is senē
p̄ epistolas pellexit modo: nō montes auri pol
licens. Publi^o Varro belli Sequanici li. ij. Dein
de vbi pellicuit dulcis leuis vnda saporis. Po
test etiā scribi Pellicio: sicut & Pelluceo dicim^o
& pluceo: pellego & plego. Iuue. sary. ij. Cre
tice peluces. Plau. in Asinaria. Inter me amicā:
& lenam leges pellege: pro perlege.
Pellis. Require in dic. pelias.
Pello pellis tertig cōiug. facit in p̄o pepuli. in su
pino pulsum: teste Prif. vel etiā fm antiq; pul
tum: teste Quintil. Vñ Pulso. & pulso ras. Te
ren. Cesso iā pulsare s; hostiū vicini. Pello las:
vñ Cōpello. appello primæ iug. est. Virgi. li.
ænei. v. Rectore nauis cōpellat voce Menetem.
Pelluceo. Reg. in dic. pellicio.
Pelluuiæ. Require in dictōe pelluuium.
Pelluuiū vas est quo pedes lauant: alijs noībus
polubru & peluis appellata. Hec pelluuiæ q̄b
pedes loti sunt dicunt: vt scribit Festus
Peloris. Reg. in dic. pelorus
Pelorus cū vnico l scribit: mons est Siciliæ: dicē
te Luca. li. ij. Extremi colles siculo cessæ pelo
ro. Peloris huius peloridis cū vnico l: gen^o est
conchæ: vt qdam volūt. Alij dicūt q peloris ē
ipsa species: concha vero genus. Mart. Mepa
scit aquosa peloris. Hora. sermo. xiiij. Murice
Baiano melior Lucrina peloris.
Pelra cū t exili: gr̄cū est vocabulū. Neq; a pel
lo pellis descēdit: vt cū Cathol. Vgu. somnia

uit: scutū est breuissimū in modū mediæ iā lu
næ: dicēte Virg. lib. ænei. i. Ducit amazonidū:
lunaris agmina pelus: Penesilia furens.

P ante EN

Pendo. Require in dictōe pēdeo
Pendeo des secūda. & pendo pendis tertia iug.
declinari p̄t. Vñ tertig actū postulat. alterq; ve
ro secūda abltm vel gūm: vt est apud Tullium
in Hortēlio. Et qui expectat pendet animi
Penelopea. Require in dictōe penelope.
Penelope hui^o penelopes. & penelopea in recto
declinari potest. Ouid. in initio libri Heroidū.
Hanc tua penelope lento tibi mittit vlysse. Vir
gi. in priapea. Mens erat i cūno penelopea tuo
vxoꝝ fuit vlyssis.
Penetrabile. Require in dictōe penetrare:
Penetrabile interior est locus domus vel tēpli. Pō
pe. Penetrabilia sunt penatiū deoꝝ sacraria. Lu
ca. lib. v. Impulit illa pauēs adyti penetrabile re
moti. Penetrabilis. penetrabile. & penetrabile: hoc
distāt teste Ser. q penetrabile est qd penetrat. pe
netrabile autē quod penetrat. Cōperit tamē et
penetrabile pro penetrare: vt est apud Virg. Pe
netrabile tælum. Mart. ait. Ne madidos intret
penetrabile frigus in artus
Pœnitencia cum cē diphthōgo: & pœnitudo in
vna f̄catione dici potest.
Pœniteo tes cū cē diph. & pœniteor depo. vsur
pat. Accius in armoz iudicio. Nūc pœnitebāt
libētē. ber. Hiero. in Ecclesiastico. ca. xxxij. Fi
li sine p̄silio nihil facias: & post factū nō pœni
tebis. Et Marci. ca. i. legi. Pœnitementini & credi
te euāgelio. Et in actibus Ap̄loꝝ. Pœnitementini
igī & pœnitementini: vt descāt peccata vestra. Ha
bet autē & participiū pœnitēs et pœnitur^o: teste
Nonio Accius inducēte dicentē. Neq; te neq;
quēq; arbitror pœnitur^o tuæ laudis. Pœniteo
regere p̄t post se actū. vt Carthaginēses pœni
tuit bellū qd gesserūt. Pœniter impersonale regit
a pte añ actū: et a pte post gūm. Pœniter itē p
parum videt ponit: teste Ser. Vir. in Buco. Nec
te pœniteat calamo triuisse labellum. Terent^o
At em̄ dices: me q̄ntū b operis fiat pœnitet. id
est parum mihi videtur.
Pœniteor. Require in dictōe pœniteo
Pœniter. Require ibidem
Pœnitudo. Require in dictōe penitencia.
Pentacontarchus. Require in dic. Pentarchus
Pentarchus cū t exili & ch aspirato scribit: & is
dicit qui quinq; p̄gest. Pentacontarchus cum
t exili vtrobiq; & c non aspirato in tertia sylla
ba & ch aspirato in vltima: dici potest quinq;
genarius: hoc est qui p̄æst quinquaginta.
Penu. Regre in dictōe penus.
Penula. Ibidem Penum. Ibidem
Penuria. Require ibidem.

Poenuria. Ibidē

Poenus. Ibidem.
 Poenus tam maf. q̄ foe. gñis est: testibz Priscia. & Seruio sup lib. i. æneid. Plau. in Pseudulo. Nisi mihi annuus penus hic ab amatoribz cōgerat: cras populo prostituam vos o puellæ. Lucilli magna penus paruo spacio cōsumpta peribit. Penus tā secūda q̄ quarta decli. declinari p̄tite: ste Prif. & hoc penus huius penoris: auctōribz Capro: Donato: Ser. & hoc Penū hui⁹ peni. et hoc penu indeclinabile: teste Priscia. Peni⁹. In locuplete penu defensis pinguibz vmbis. Cæsar. Stabo in orōne: qua Sulpicio rīdet. Dein de p̄pinquos vestros Messallas domo deslagra: penore volebam⁹ priuare. Aphra. in talione. Vos qbus cordi est intra tunicā man⁹ lēua: dextra in penū herile. Notandū q̄ penora p̄prie dicunt res necessariæ ad victū quōtidia nū: auctōre Pōpe. Vñ Cic. de natura deorū ait Penus est om̄e q̄ vscunt hoies. Locus aut vbi penus reponit: penariū vocat. Var. de ling. la. ti. Penariū loc⁹ est vbi pen⁹ reponit: ē est edulia ad victū p̄nētia: q̄ & penari⁹ dict⁹ est: teste Fe. in hęc p̄ba dicēte. Penora dicunt res necessariæ ad victū quōtidianū: & loc⁹ earū penari⁹. Penariū cū duplicato n: pennas est repositōriū. Penis foe. gñis est. Vñ Festus ait. Penis cauda appellat a p̄dendo dicta: p̄mentula aut maf. rectius q̄ foe. gñe p̄feri. Iuue. saty. vi. Nouerūt Mauri atqz Indi: quē Pfallia penem. Mar. Oc currit aliqz inter ista Draucus. Cui⁹ resibulauit turgidū faber penem. Penis format p̄ diminutionē Peniculus & hoc penicillū. q̄d Vgu. hoc penicillū: & hęc penicilla hui⁹ penicillæ declina ri p̄cipit: Fest⁹. Peniculi spōgiæ lōgæ p̄pter similitudinē caudarū appellatē sunt. Pēna & pin na cū geminato n acutū fcat: teste Quinti. li. i. Vñ securis vtrinqz hñs aciem bipēnis vocat. Et illos Quintil. errare dixit: q̄ a pinnis duabus hoc esse bihennis nomē existimāt. Pennas fluuiū esse volūt: hoc ē nō etiā pinna. ergo generale ad pinna nomē: & ad plumas dixerim Inde fit diminutiue Pēnula: siue pinnula: q̄ sūma ps auris ab acuitate dicta est. Quare errauerūt Brito & Mamotreā sup illud Leuitici. ca. xi. Cūcta que nō habēt pēnulas & squamas in aquis polluta erūt: dicētes ibi pinnulas legēdū esse nō pēnulas vtriqz ignorātes: pēnulas idem fcare qd pinnulæ. Hęc penula cū vnico n: genus est vestimēti. de qua Iuue. saty. v. Et multo stilarēt penula limbo. Penes p̄positio est actō deferuēs. Poene aduerbiū est remissiuū: & format cōparatiuū poenior: suplatiuū poenissim⁹ teste Prif. li. iij. vbi etiā dicit: q̄ strenu⁹: arduus: egregi⁹: industrius: innoxius: p̄petu⁹ formant sua cōparatiua: strenuior: arduior: egregior: iudustrior: innoxior: p̄petuior. Peni⁹. i. secretus:

format cōparatiuū poenior: suplatiuū poenissim⁹: testē Prif. li. i. p̄fato. Poena cū ce diphi: ḡgē ci πoivx norū est qd fcat. neqz a p̄do descēdit vt cū Catho. Vgu. sōniauit. Poena itē eadē scriptura paphrica ponit. A q̄ sit Poenus: poenit⁹ puni⁹: teste Ser. Vir. Punica regna vides. Punī cū: libi gen⁹ est: teste Festo. Poena itē insula qdā est ab occasu Mauritanie Tingitanæ etiā ex teriori mari: teste Pto. Penates inquit Fest⁹: alij volūt vt habeat noiatiuū singlarē: hic penas. alij hic penat⁹. At vñ Prif. vbi de actis plibus in is & in es terminat: differit. Penatis (inqt) antiqui in recto protulerūt. Sed alibi: vbi de gñis plalibz cōcisis tractat ait. penas ḡto penatū format p̄ penatū. Fest⁹. Penetralia sūt penatū deo rū sacraria. Penuria cū vnico n a ḡeco trahit: auctōre Ser. Festus aut latinū vult eē vocabu. Ait em poenuria. i. qd poene min⁹ sit q̄ necesse est: q̄re a penore nō descēdit: vt cū Catho. Vgu tio voluit: maxie cū pen⁹ primā corripit syllā. poenuria vñ illā pducit. Hora. feri. i. Supmū tps: ne se poenuriā vici⁹: opprimeret metu: bat

P ante EO

Pceon. Regre in dictiōe pcean.

Pceones. Ibidē

Pceonia. Ibidem

P ante EP

Peplum. Reg. in dictiōe peplus.

Peplus inqt Lau. in Raudēsem: illū videlicet car pēs: q̄ neu. peplū gñe ptulit maf. gñis est: quia cōfratrē meū inrudite carpsisti patiaris obsecro velle doceri. Ser. sup li. i. ænei. peplū inqt p̄prie est palla dicta scēminea Mineruæ p̄secrata Plaut⁹. Nunq̄ ad ciuitatē venio: nisi quōd inserē peplū. Virgi. ad Messalā. Magna gigāteis ornant pepla tropheis. Ergo & pepl⁹ masculino: q̄ græci gñe p̄ferūt: & neutro: q̄ Latini peplū dicūt: declinari recte poterit. Quin & græci vti masculino: ita & neutro p̄ferre cōsueuerunt

P ante ER

Pera saculus dī: & pducit primā syl. prudērius in Psychomachia. Ingressur⁹ iter perā ne tollito. Mar. Dormiat et tetrico cū cane pera rogat Pera græcū qdēz vocabu. est. neqz a πēpi p̄positiōe descēdit: vt Vgu. sōniauit. Pero huius peronis: genus est calciāmēti: & primā syllabam pductā habet. Iuuenā. Per glaciē perone tegi. Vir. lib. gnei. vij. Crudus tegit altera pero. Fuit etiā pero nomē p̄priū mulier⁹ matris Alphesibæ: & facit i p̄to perus. sic Sappho et Māto Perconto. Regre in dictiōe percontor

Percōtor aris qñ quærere fcat cōe p̄bū est: teste Probo: sed & p̄contō tas veteres p̄tulerunt. teste Marcel. Næuiū inducente dicentē lib. p̄nici belli. ij. Blande & docte p̄contat.

Perdix maf. & foe. gñis apud antiquos fuit: testibus Capro & Probo. Vñ & Sta. ait in siluis.

N iij